

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719200722
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3719200722.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Svitana, PhD., a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého V. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XXX, G. J., v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny G. J., dieťa rodičov: matky R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/X, G. Q., a otca C. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XXX, G. J., zastúpeného I. O. V., S. so sídlom Q. XX/XX, G. J., W. XX XXX XXX, o žalobe otca na obnovu konania, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 13P/3/2019-206 zo dňa 16. júna 2020 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov konania **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu otca maloletého na obnovu konania a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že otec maloletého V. sa žalobou doručenou súdu dňa 06.03.2019 domáhal obnovy konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 3P/72/2015 v časti, ktorá sa týkala určenia jeho vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa. Podľa otca v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8P/9/2017 matka maloletého predložila súdu na pojednávaní dňa 25.02.2019 ako dôkazy dve pracovné zmluvy uzatvorené medzi ňou a jej zamestnávateľom K. D. z ktorých vyplýva, že v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom, t. j. v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 3P/72/2015, bol skutkový stav zistený súdom nesprávne, keďže matka mala v rozhodnom čase uzatvorené dva pracovné pomery súbežne u toho istého zamestnávateľa, kým súdu prvej inštancie bol v pôvodnom konaní známy len jeden pracovný pomer matky a z toho plynúci príjem.

1.2 Súd prvej inštancie mal z pracovnej zmluvy zo dňa 17.12.2014 za preukázané, že pracovná zmluva bola uzatvorená medzi matkou maloletého a spoločnosťou K., D. na pracovnú pozíciu obsluha motokár s dňom nástupu do zamestnania 01.01.2015 a polovičným úväzkom. Z dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 31.10.2015 vyplýva, že matka maloletého a spoločnosť K., D.. sa dohodli na skončení pracovného pomeru dňom 31.10.2015, ktorý vznikol dňa 01.01.2015 na základe pracovnej zmluvy zo dňa 17.12.2014 s pracovným zaradením obsluha motokár. K tomu istému pracovnému pomeru bola však uzavretá dohoda o skončení pracovného pomeru aj dňa 31.10.2018, podľa ktorej sa mal tento pracovný pomer skončiť dňom 31.10.2018. Dňa 31.10.2015 bola medzi matkou maloletého a spoločnosťou K., D. uzavretá ďalšia pracovná zmluva, a to na pozíciu manažér s dňom nástupu do práce 01.11.2015 a s plným pracovným úväzkom. K tomuto pracovnému pomeru boli uzavreté dve dohody o zmene pracovnej zmluvy (z 01.05.2016 a z 30.09.2016) a tento pracovný pomer bol ukončený dohodou

o skončení pracovného pomeru zo dňa 31.10.2018, podľa ktorej sa mal tento pracovný pomer skončiť dňom 31.10.2018. Z informácie D. G., doručenej súdu dňa 17.12.2019, je zrejmé, že matka maloletého bola vedená v registri poisťencov Sociálnej poisťovne u zamestnávateľa K., D.. od 09.05.2014 do 31.12.2014 na dohodu o pracovnej činnosti a od 01.01.2015 do 31.10.2018 ako zamestnanec s pravidelným príjmom. Súd prvej inštancie zo spisu 8P/9/2017 zistil, že v uvedenom konaní bol vypočutý ako svedok K. G. (konateľ spoločnosti K., D., švagor matky maloletého), ktorý uviedol, že motokárovú halu otváral niekedy v máji 2014, vtedy matka maloletého nastúpila do zamestnania na základe dohody na skrátený pracovný úväzok, ktorý bol neskôr zmenený na polovičný pracovný úväzok a potom na plný pracovný úväzok. Určite matku maloletého nezamestnával na dva súbežné pracovné pomery. K nezrovnalostiam v predložených totožných dohodách uviedol, že ide zrejme o preklep v jednej verzii.

1.3 Právne súd prvej inštancie posúdil vec podľa ustanovení § 397, § 400, § 403 ods. 1, ods. 2 a § 414 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že z výpisu identifikačných údajov zo Sociálnej poisťovne vyplýva, že matka mala v období od 01.01.2015 do 31.10.2018 len jeden pracovný pomer tak, ako to bolo zistené v konaní vedenom pod sp. zn. 3P/72/2015 (ktorého obnovy sa navrhovateľ domáhal). Táto skutočnosť vyplýva aj zo zápočtového listu zamestnávateľa, ktorý predložil na vyžiadanie súdu Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny X., ako aj z dôkazu predloženého samotným navrhovateľom, a to z lustrácie Sociálnej poisťovne, kde jasne vidieť vymeriavací základ matky od zamestnávateľa K., D. a to v hodnotách, ktoré tvrdila matka v pôvodnom konaní. Vzhľadom na predložené dôkazy a výsluch matky súd uveril tomu, že matka nemala dva súbežné pomery a že chyba v písaní sa stala na strane zamestnávateľa. Toto tvrdenie podporuje aj výsluch svedka K. G. v konaní 8P/9/2017, ktorý uviedol, že na jednej z verzii dohôd o skončení pracovného pomeru sa musel stať preklep. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

2. Proti tomuto rozsudku podal otec dieťaťa včas odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a povolil obnovu konania, prípadne aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie zdôvodnil tým, že súd prvej inštancie nevykonal riadne a správne dokazovanie a existujúce dôkazy nesprávne právne vyhodnotil. Súd síce správne skonštatoval splnenie všetkých zákonných predpokladov na povolenie obnovy konania, avšak čo sa týka dôvodnosti dôkazu k existencii súbežných dvoch pracovných pomerov išiel nad rámec možností dokazovania v rámci obnovy konania, keď predložený dôkaz (dohodu o skončení pracovného pomeru s dátumom 31.10.2018) posudzoval a hodnotil prakticky v rozsahu, v akom by tento bol hodnotený v rámci obnoveného konania. Odvolateľ ďalej uviedol, že v zmysle § 185 CSP súd vykonáva iba dôkazy navrhnuté účastníkmi konania, kým v tomto prípade súd prvej inštancie použil ako dôkaz zápisnicu o výsluchu svedka G. z konania č. 8P/9/2017, ako aj iné písomné dôkazy z tohto spisu, čím išiel nad rámec zákonných možností dokazovania v rámci obnovy konania a to tak v jeho rozsahu, ako aj okruhu subjektov, ktoré sú oprávnené dôkaz navrhnuť. Súd podľa odvolateľa tým, že selektívne vykonal získavanie dôkazov z iného spisu, odňal právo navrhovateľa konať pred súdom - súd mal tohto svedka predvolať a vypočuť, aby mal navrhovateľ možnosť položiť mu otázky. Okrem toho v konaní 8P/9/2017 boli založené čestné prehlásenia B. P. a C. I., ktoré naopak existenciu súbehu pracovných pomerov preukazovali, avšak tieto súd bez bližšieho zdôvodnenia prehliadol. Dohoda z 31.10.2018 o skončení pracovného pomeru na pozíciu obsluha motokár je podľa odvolateľa platným a účinným právnym úkonom, ktorý vyvoláva právne dôsledky, a tvrdenia jej účastníkov o chybe, ktoré sú účelové a vysoko pravdepodobne vopred dohodnuté, sú nepostačujúce pre spochybnenie existencie, platnosti a účinnosti tohto právne relevantného dokumentu. Aj hodnotenie zápočtového listu súdom prvej inštancie v neprospech navrhovateľa bolo podľa neho nesprávne, keďže v tomto zápočtovom liste nie je uvedené, o ktorý z dvoch pracovných pomerov sa jedná, a teda je z pozície preukazovania existencie súbehu nepoužiteľný. Naopak, pokiaľ je pravdou to, čo tvrdí matka, že dňa 31.10.2015 skončil prvý pracovný pomer a dňa 01.11.2015 začal druhý pracovný pomer, v tom prípade by mal byť zápočtový list vydaný na obdobie od 01.11.2015 do 31.10.2018, t. j. presne na 3 roky, a nie na 3 roky a 304 dní.

3. Matka dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedla, že všetky relevantné dôkazy a skutočnosti boli riadne súdom vykonané a vyhodnotené a ani ďalšie konanie a vykonávanie dôkazov by neprinieslo výraznejší odklon od pôvodného rozhodnutia. Súd nepostupoval selektívne v neprospech navrhovateľa. K chybe v dátume pracovných zmlúv, resp. ukončenia pracovného pomeru uviedla, že v žiadnom prípade nešlo o účelovosť konania, ale len o banálnu chybu. To, že nikdy nemala súbežne dva pracovné pomery, bolo podľa nej potvrdené nielen jej výpoveďou z konania 3P/72/2015 a zápisnicou z výsluchu jej vtedajšieho zamestnávateľa v konaní

8P/9/2017, ale aj lustráciou v Sociálnej poisťovni, kde je uvedený jeden vymeriavací základ, výpisom identifikačných údajov zo Sociálnej poisťovne, kde je uvedený len jeden pracovný pomer, ako aj výpisom z jej účtu, z ktorého je zrejmé, že dostávala mzdu len za jeden pracovný pomer.

4. V písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky otec maloletého zotrval na všetkých skutočnostiach, ktoré uviedol v odvolaní. Doplnil, že matka účelovo uvádza veci podľa svojej potreby, najmä tak, že veci s právne relevantným významom, ako je dátum ukončenia pracovného pomeru, interpretuje ako banálne, príp. uvádza, že im nerozumie, na druhej strane však obsahom jej vyjadrenia sú právne sofistikované posúdenia procesného postupu súdu prvej inštancie. Dal do pozornosti odvolacieho súdu, že po rozvoze ich manželstva matka nadobudla byt prostredníctvom hypotekárneho úveru, pričom vysoká výška úveru vyžadovala vysoký príjem, čo nasvedčuje jeho tvrdeniu o súbehu dvoch pracovných pomerov a dvoch príjmov. Podľa otca maloletého matka a jej zamestnávateľ urobili ohľadom súbehu pracovných pomerov toľko údajných chýb, že to už nie je možné považovať za chyby, ale za dôkaz toho, že ide o účelové konanie (dve chyby v dátumoch v dohode o skončení pracovného pomeru, chyba pri predložení tejto dohody Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, neohlásenie skončenia pracovného pomeru a neprihlásenie nového pracovného pomeru do Sociálnej poisťovne, zápočtový list s dĺžkou trvania pracovného pomeru 3 roky a 304 dní, čo zodpovedá súbehu pracovných pomerov). Podľa otca lustrácia v Sociálnej poisťovni nie je dôkaz, ktorý by bol schopný preukázať, že súbeh pracovných pomerov matky nenastal, nakoľko neprihlásenie pracovného pomeru do Sociálnej poisťovne nezakladá neplatnosť pracovného pomeru. Dodal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie dáva návod, ako zakryť pred úradmi a súdmi súbežný pracovný pomer vyhlásením o chybách v dôkazoch svedčiacich o pracovnom pomere.

5. Matka maloletého v ďalšom písomnom vyjadrení trvala na tvrdení, že išlo iba o chybu v písaní, a nie o dva súbežné pracovné pomery. Takéto konanie by bolo absolútne nelogické a nemalo by žiadny zmysel. Uviedla, že súhlasí s tvrdením navrhovateľa, že skončenie pracovného pomeru je závažná vec, ktorú musí pochopiť každý zamestnanec, avšak ona v tomto prípade nezostala nezamestnaná, ale ihneď na druhý deň začala nový pracovný pomer u toho istého zamestnávateľa, len na inej pracovnej pozícii.

6. Otec maloletého v ďalšom písomnom vyjadrení trval na svojej doterajšej právnej a faktickej argumentácii a zdôraznil, že matka podpísala pracovne dokumenty so závažnými právnymi dôsledkami, keďže dátum vzniku a zániku pracovného pomeru je neprehladnuteľný z hľadiska faktického, ako aj právneho. Podľa jeho názoru teda neobstojí argumentácia matky o nedostatku právnych skúseností. Až dnes matka tvrdí, že sa bude snažiť chybu opraviť, avšak doposiaľ tak nevykonala, a to aj napriek tomu, že je vysoko pravdepodobné, že voči ÚPSVaR sa dopustila porušenia príslušných predpisov.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca maloletého ani k vyjadreniam účastníkov konania nevyjadril.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal jeho vydaniu, preskúmal aj všetky rozhodujúce námietky, ktoré v odvolaní vzniesol navrhovateľ, a stotožnil sa so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a s dôvodmi napadnutého rozhodnutia. Na zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam dopĺňa:

9. V danej veci sa otec maloletého domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 3P/72/2015, predmetom ktorého bol rozvod manželstva a úprava práv a povinností k maloletému dieťaťu, pričom otec žalobou na obnovu konania napádal len určenie vyživovacej povinnosti. Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo dňa 19.01.2016 č. k. 3P/72/2015-164 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.06.2016 č. k. 6CoP/19/2016-202 rozhodol tak, že otec maloletého je povinný prispievať na výživu maloletého sumu 150,- eur mesačne. Žalobu na obnovu konania otec zdôvodnil tým, že sú tu skutočnosti a dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ktoré môžu pre neho prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 397 písm. a/ CSP), a tiež že možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, čo tiež môže pre otca maloletého prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 398 písm. b/ CSP).

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 397 písm. a), b) CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

12. Žaloba na obnovu konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, pričom inštitút obnovy konania má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, v dôsledku čoho zákon jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzuje. Žalobou na obnovu konania možno napadnúť výlučne rozhodnutie súdu (rozsudok, výnimočne - ak je to v zákone výslovne ustanovené - aj iné rozhodnutie), ktoré nadobudlo právoplatnosť, len z taxatívne stanovených dôvodov, a to v zákonom stanovenej lehote.

13. Dôvody spôsobilé na pripustenie obnovy konania sú taxatívne uvedené v § 397 CSP. V oboch prípadoch, ktorých sa dovoľával navrhovateľ (písm. a/, b/ citovaného ustanovenia), je podmienkou prípustnosti obnovy konania nielen to, že sú tu kvalifikované skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ale aj to, že tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy môžu privodiť pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Je teda nielen právom, ale povinnosťou súdu už pri rozhodovaní o pripustení obnovy konania nielen vyhodnotiť, či navrhovateľ preukázal existenciu nových skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, resp. dôkazov, ktoré nebolo možné vykonať v pôvodnom konaní, ale vyhodnotiť aj to, či tieto nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy môžu privodiť pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V preskúmvanej veci teda neobstojí tvrdenie navrhovateľa v odvolaní, že súd prvej inštancie prekročil rámec dokazovania pre konanie o žalobe na obnovu konania a hodnotil dôkazy v rozsahu, v akom by mali byť hodnotené až v rámci obnoveného konania (po povolení obnovy konania). Súd prvej inštancie správne zisťoval, či nové skutočnosti tvrdené navrhovateľom a nové dôkazy ním predložené môžu privodiť preňho priaznivejšie rozhodnutie a správne dospel k záveru, že nemôžu.

14. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie poukazuje na to, že podľa dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 31.10.2015 (ktorá je založená v spise) sa pracovný pomer medzi matkou maloletého a spoločnosťou K., D., ktorý vznikol dňa 01.01.2015 na základe pracovnej zmluvy zo 17.12.2014 s pracovným zaradením obsluha motokár, skončil dňom 31.10.2015. V ten istý deň (31.10.2015) bola medzi tými istými účastníkmi uzavretá pracovná zmluva, na základe ktorej vznikol od 01.11.2015 nový pracovný pomer s pracovným zaradením manažér. Takýto postup nie je v rozpore so zákonom a možno ho právne posúdiť ako de facto dohodu o zmene pracovného pomeru medzi zamestnávateľom a zamestnancom (ktorou v tomto prípade došlo k zmene pracovného zaradenia, výšky mzdy aj výšky pracovného úväzku z polovičného na plný) a k nahradeniu pracovnej zmluvy zo 17.12.2014 pracovnou zmluvou z 31.10.2015 s účinnosťou od 01.11.2015. Vzhľadom k tomu, že ide o toho istého zamestnávateľa a zamestnanca a vzhľadom k zachovaniu continuity pracovného pomeru bez jeho prerušenia (nová pracovná zmluva zakladá pracovný pomer ihneď dňom nasledujúcim po skončení predchádzajúceho pracovného pomeru dohodou) možno dospieť pri tejto interpretácii k záveru, že takúto zmenu pracovného pomeru nebol zamestnávateľ povinný hlásiť Sociálnej poisťovni. Podstatné je podľa odvolacieho súdu to, že zamestnávateľ ohlásil Sociálnej poisťovni novú výšku mzdy (čo sa prejavilo novým vymeriavacím základom 500,- eur, uvedeným v odpovedi na lustráciu v Sociálnej poisťovni od mesiaca 11/2015, čo zodpovedá jednému, novému pracovnému pomeru, nie súbežným dvom pracovným pomerom - mimochodom, práve z tohto vymeriavacieho základu bola matke maloletého v roku 2018 určená dávka v nezamestnanosti, čo nepotvrďuje úvahy odvolateľa o účelovosti konania matky vo vzťahu k Sociálnej poisťovni resp. k ÚPSVaR).

15. Pokiaľ odvolateľ tvrdil, že súd mal vykonávať dôkazy len na návrh účastníkov konania, odvolací súd poukazuje na to, že ide o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletého, v ktorom je súd povinný zistiť skutočný stav veci a na ten účel je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci (§ 35, § 36 CMP). K námietke odvolateľa, že súd pristupoval k vykonávaniu a vyhodnocovaniu dôkazov selektívne v jeho neprospech, keď z pripojeného spisu 8P/9/2017 použil len výpoveď zamestnávateľa a švagra matky K. G., odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie predovšetkým vychádzal z listinných dôkazov,

uvedených vyššie v bode 14 tohto odôvodnenia. Pokiaľ citoval výpoveď K. G. zo spisu 8P/9/2017, urobil tak len na objasnenie chyby v jednom z vyhotovení dohody o skončení pracovného pomeru.

16. Súd prvej inštancie správne vychádzal z listinných dôkazov, najmä z dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 31.10.2015 (ktorou bol skončený pracovný pomer, založený pracovnou zmluvou zo 17.12.2014). Navrhovateľ v konaní pred súdom prvej inštancie ani v odvolacom konaní nepreukázal, že by táto dohoda o skončení pracovného pomeru bola sfaľovaná či pozmenená. Napokon, ako bolo tiež uvedené vyššie, aj lustrácia v Sociálnej poisťovni preukázala vedenie len jedného pracovného pomeru (s mzdou od 11/2015 vo výške 500,- eur). Pokiaľ odvolateľ poukazoval na zápočtový list, ani ten podľa odvolacieho súdu nepreukazuje súbežné pracovné pomery, naopak, doba zamestnania 3 roky a 304 dní celkom zjavne poukazuje na pracovný pomer trvajúci od 01.01.2015 do 31.10.2018 (to neznamená, že tento zápočtový list sám o sebe vylučuje existenciu dvoch súbežných pracovných pomerov v uvedenom období - aj tak by sa odpracované dni evidovali len raz, avšak tento zápočtový list súbežné pracovné pomery nepreukazuje, ako sa to snaží interpretovať odvolateľ).

17. K tvrdeniu odvolateľa, že dohoda z 31.10.2018 o skončení pracovného pomeru (trvajúceho od 01.01.2015) je platným a účinným právnym úkonom, ktorý vyvoláva právne účinky, odvolací súd uvádza, že táto dohoda nemohla už vyvolať žiadne právne účinky, keďže k skončeniu tohto pracovného pomeru (resp. k jeho zmene a nahradeniu pôvodnej pracovnej zmluvy zo 17.12.2014 novou pracovnou zmluvou z 31.10.2015, ako bolo uvedené vyššie v bode 14 tohto odôvodnenia) došlo už dohodou o skončení pracovného pomeru, podpísanou dňa 31.10.2015.

18. Odvolací súd považuje za potrebné ešte doplniť, že pre rozhodnutie o vyživovacej povinnosti nie je ani tak podstatná existencia pracovného pomeru (prípadne súbežných pracovných pomerov), ale výška príjmov a výdavkov každého z rodičov (a oprávnené výdavky maloletého). V tomto prípade nebolo v konaní o obnovu konania preukázané, že by matka mala v rozhodnom čase vyšší príjem než ten, ktorý v pôvodnom konaní zistil súd o. i. práve lustráciou v Sociálnej poisťovni.

19. Napokon odvolací súd dodáva, že aj keby došlo vo vzťahu do minulosti k zrušeniu alebo zníženiu výživného, spotrebované výživné pre maloleté dieťa za uplynulý čas sa nevracia (§ 78 ods. 2 Zákona o rodine). Hoci v preskúmvanej veci nebol preukázaný dôvod na obnovu konania, ani v prípade existencie takéhoto dôvodu a zmeny rozhodnutia o výživnom na maloleté dieťa v obnovenom konaní, by teda navrhovateľ obnovy konania nedosiahol vrátenie už zaplateného výživného.

20. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Podanie odvolania je procesným právom každého účastníka a nie je možné to považovať za také konanie účastníka, ktorým by zaviniť trovy, ktoré by inak neboli vznikli (§ 54 CMP). Odvolací súd nezistil ani žiadne iné dôvody, pre ktoré by s ohľadom na okolnosti prípadu bolo spravodlivé priznať niektorému účastníkovi náhradu trov konania (§ 55 CMP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloleťému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, príkazaním pohľadávky, príkazaním pohľadávky z účtu v banke, príkazaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleťého, styk s maloleťým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloleťému, možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, a to odňatím maloleťého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloleťým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloleťého prevziať.